

Konjički

Zoran Mušič je kot slikar uspel v svetu zato, ker mu je bilo doma preprosto pretesno.

Ker je večino zrelega življenja preživel v tujini, sta ga domači strešici v velikem svetu zapustili in je tam njegov priimek doživel preobrazbo. Iz Malega mušjega samca se je spremenil v Glasbo, kar je dosti bolj točna oznaka te slikarske veličine, tega mojstra slikanja grozljive smrtne tišine, ki je slikal tudi v veselih tonih, a največkrat svoje spomine, kot so jih izčistile njegove ustvarjalne globine, kjer nam vsem znani realni vidni svet preraste naš vsakdanje utečeni likovni red, da naslikane podobe v tišini zazvenijo v magično privlačno abstraktno harmonijo.

Kot ti dalmatinski konjički, naslikani sredi Pariza, ko ni smel v Jugoslavijo, ker mu je manjkala viza.



slikar

Zoran Mušič je bil eden najpomembnejših evropskih slikarjev v 20. stoletju. Že kot otrok je med prvo svetovno vojno izkusil begunstvo. Šolal se je na zagrebški akademiji in hkrati spoznaval dalmatinsko obalo. Med drugo svetovno vojno je bil zaprt v Dachau; ta izkušnja je odločilno zaznamovala njegovo umetnost. Živel je v **Benetkah** in v **Parizu** in se uveljavil na Zahodu. Obvladal je vse **slikarske** in **risarske** tehnike in širok nabor **grafičnih** tehnik, ki so mu omogočile več enakih odtisov. Predstavljamo **litografski odtis**.



popotni konjički

Mušič je rad potoval, že kot mladenič je pohajkoval po hribih s svojim bratom, poleti pa je pogosto obiskal tudi hrvaško obalo, posebno otok Korčulo. **Istra in Dalmacija** sta ga spominjali na domačo kraško pokrajino. V naravi je umetnik risal in slikal krajine in tudi osle in konje, včasih je dodajal **dalmatinske ženske** z značilnimi sončniki. Konjičke na slikah težko ločimo od osličkov, večinoma je svoje umetnine naslovil z besedo *Konjički*; z njimi je močno zaslovel, saj se je k temu motivu pogosto vračal.



vzorci in barve

Tako kakor počasi bledijo spomini in za resničnimi dogodki ostajajo le megleni obrisi ali občutja, se na Mušičevih delih resnični konjički postopoma spreminjajo v **pravljичne figure**. Še vedno prepoznavamo silhuete, ki spominjajo na konje, drugačne pa so barve, drugačni odtenki, telesa živali pridobijo različne vzorčke, tako da vsak konjiček zase in vsi skupaj ustvarjajo **ubrano sozvočje**. Zdi se, da so prizori **iztrgani iz časa** in prepojeni z nežnimi melodijami.



lahkotnost bivanja

Na Mušičevih delih tako postopoma **izginja teža** zemeljskih bitij in vsakdanjih bremen. Slikar se je osredotočal le na **ključne oblike** vidnega sveta. S par potezami je ustvaril lebdeče potujoče konjičke sredi sanjskih pokrajin. Od spremljevalnih, s košarami otovorjenih otočank, lahko na koncu zaznamo le izbočene **loke sončnikov**, ki valovijo nekje daleč **na obzorju**.



PROSTOLEBDEČI
BREZROČAJNI
SONČNIK -
IZUM, KI
OLAJŠA
ŽIVLJENJE
VSAKI
GOSPODINJI!